

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cornelii Jansenii Iprensis Episcopi Augustinus Europaeus
Perperam Dictus**

Wavre, Philippus van

Antverpiae, 1709

§. 6. S. Ioannis Chrys. effatum à calumnia Aviti vindicatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39351

Sancti Ioannis Chrysostomi effatum à calumnia Aviti Academici Vindicatur.

Verba Aviti Academici, quibus calumniandi Homiliam SS. D. Clementis XI. effrænem audaciam dum purgat, accumulatur oscitantium & incautè differentium Choro Sanctorum Patrum, ut retur ipse, Sanctum Joannem Constantinopolitanum, ità sonant: *Quàm etiam malè rinniunt hæc verba Chrysostomi illo (Adamô) peccante ac mortali effectô, etiam qui ex eò orti sunt, tales esse nihil absurdum. At ex illius inobedientiâ alterum peccatorem extitisse, id verò quam obsecro, congruentiam, consequentiamque habeat?* *Paranesis Vindic. pag. 18.*

Quid igitur hoc loco verbum hoc Peccatores significat? Mihi videtur tantundem significare, quantum illud: *Supplicio obnoxij, ac mortis rei.* *S. Io. Chrys. Hom. 10. in Ep. ad Rom.*

Non citat locum, sed spectat ad Homiliam 10. S. Joannis Chrysostomi in cap. 5. Epist. ad Romanos, & quidem illam ipsam, per quam S. Augustinus evictum dedit S. Joannem in *Veritate Catholica Fidei luce clarius versari*, & à cæteris originalis peccati assertoribus ne vel in minimò dissidère. E quâ etiam hanc periodum Juliani oculis objicere non ambegit: *Alium pro aliâ damnari non valde videtur habere rationem.*

Itaque voces illæ Oris aurei nimis obstreperæ Avito sonant: *Ex illius inobedientiâ alterum peccatorem extitisse, quam congruentiam, consequentiamque habeat?* Et: *Verbum hoc peccatores tantundem significare quantum illud: supplicio obnoxij ac mortis rei.*

At nescit Avitus, vel nescire se fingit scopum ad quem S. Joannes collineat, & quem per Apostolum hic instructum cupit, nempe Judæum

568 EXCURSUS CONTRA

humanæ rationis trutinâ solâ librantem, quomodo unius virtute Christi mundus salvatus est. Solvit hunc nodum Joannes vel ipse Apostolus, interprete Joanne, per alteram difficultatem, quæ humanæ rationi minùs congrua paret, nempe per hoc quod mundus unô inobediente Adamô damnatus sit, quod Judæus ipse confitetur. Chrysostomum ergò differentem audiamus. Apostoli verba præmittit: *Sed non quemadmodum delictum, ita & gratia. Si enim unius delictô multi mortui sunt, multò magis gratia Dei unius hominis Jesu Christi in multos abundavit.* Tum subdit Joannes: *Ut cum dixerit tibi Judæus: quomodo unius virtute Christi mundus salvatus est? Possis dicere: quemadmodum unô inobediente Adam mundus damnatus est. Quamquam non sint equalia, gratia, atque peccatum: neque paria sint mors, atque vita: non equalis Deus, ac diabolus, sed horum discrimen infinitum. . . . Quod enim dicit, hujusmodi est: Si peccatum valuit, & peccatum unius hominis, gratia, & Dei gratia, & non solum Patris, sed etiam filij, quemadmodum non amplius prævalebit? Multò enim hoc rationabilius. Nam alium pro alio damnari non valdè videtur habere rationem; aliam autem pro alio salvari & decentius magis & rationabilius apparet. Si igitur illud factum est, multò magis hoc.*

Itaque, ut Chrysostomus fatetur: *Adversus Judæum constituta pugna est ambigentem ac deridentem, quem per unum justitiam factam esse vult.*

Et hanc dicit esse causam, cur Apostolus de modô, quô supplicium per Adam in posteros dimanavit, non tractet, sed tantùm à Concessiô illô quod difficilius erat rationi ad dissolvendum, Judæum deduxerit ad intellectum ejus, quod non ita rationi obviabat, nempe Christi gratiam exuberantiorẽ fuisse, quàm pœnam ab Adamo in genus humanum hæreditariô jure transfusam. Hoc

Hoc iterum Aurei Oris eloquia enitescere faciunt hanc ipsam homiliam : Idcirco , inquit , cum ostendit & supplicium ex uno in omnes derivatum fuisse , quia id de causa acciderit , nondum addidit : Neque enim supervacaneus est (Apostolus , eo quod Judæum non de peccato originali sed de gratia exuberantiori ambigentem ac deridentem nactus sit) sed eam tantum persequitur , quæ necessaria sunt : Quod autem in questionem cadit , quia id de causa factum est , sed nondum hoc addit : Neque enim ad præsens ipsi conducit. Nam adversus Judæum constituta pugna est , ambigentem &c.

Contrà Judæum ergo disputantem adversus Christi gratiam , quæ mundus salvatus est , argumentò , ut aiunt , secundum hominem Apostolus arietat , demonstratque , ut exponit Chrysostomus , minus congruentiæ in eo esse , quod aliena genus humanum inobedientiâ damnetur , quod Judæus credit ; quam quod unius Christi obedientiâ salvetur. Cum captui humano decentius ac rationabilius transplendeat , quod obtentu ac interventu unius hominis iusti parcat iniquis , quam quod unius prævaricatione omnes damnationi reddantur obnoxij ; quod ultimum Judæus nec inficias it , nec potest.

Non negat tamen Chrysostomus omnes peccatores Constitui saltem contagione. Primò , quia dicit esse supplicio obnoxios ac mortis reos. Reatus verò esse non potest in homine infonte ac penitus immaculatò. Secundò quia post verba ab Avitò citata subtexit : Invenietur enim sic nec poenas quidem debere qui talis fuerit , si quidem non ex se ipse peccator extiterit. Tertiò , quia ut observat Augustinus in hac homilia : Luce clarius in huius fidei Catholica (de peccatò originali) veritate versatur.

570 EXCURSUS CONTRA

Quartò , quia nimis luculenter peccatum originale confitetur , cui gratiam Christi velut exuberantiorē ab Apostolò oppositam tradit: *Hac omnia gratia exuberantiam appellavit Paulus , interim declarans nos non medicamen vulnere par accepisse solum , sed & sanitatem , & pulchritudinem , & honorem , & gloriam , & dignitatem . Et Antè : Nequè interrogato quid id fieri potuerit , ut illa mortis ac peccati scintilla tantò donorum veluti mari restincta soluta sit . Item : Ostendit non illud modò peccatum per gratiam extinctum , sed & reliqua omnia Atquè adedò Christum non modò tantum juvisse , quantum leserat Adam , sed & multò magis ac multò plenius .*

S. 7.

Avitus Academicus criminationem falsam Homiliæ Clementinæ S. Ioannem Chrysostomum lutulando purgans , seipsum plus commaculat , & Iulianum Pelagianum adjuvat .

A Vitus ille famosus , qui contumeliosò ore non modò Cathedram Romani Pontificis proscidit , sed Homiliam dicentis SS. Clementis XI. Eutichianâ lue conspuerat , nec ob id ingratis effrænis audaciæ incusatus fuerat per Illustrem Ecclesiasticæ Authoritatis Defensorem , hanc ferulam justam perosus vindicias egit Calumniarum , ut vocat ; Calumnias suas in S. Sedem non tam purgans , quàm enormiter accumulans . Nam ut SS. Clementis PP. Personam , cuius Homiliam ab Eutichianâ lue vindicari non posse continenter docet periodò in ista: